

Non tibi fortuna est hominis sed vita petenda
Utere quefitis opibus. fuge nomen auari
Quid tibi diuitie prosunt si pauper abundas
Si famam seruare cupis dum uiuis honestam
Fac fugias animo que sunt mala gaudia uite
Cum sapias animo noli irridere senectam
Nam quocumq; sene sensus puerilis in illo est
Disce aliquid. nam cum subita fortuna recedit
Ars remanet. uitamq; hominis non deserit vnq;
Prospicito cuncta tacitus quod quisq; loquatur.
Sermo hominum mores et celat & indicat idem
Exerce studium q̄uis perceperis artem
Ut cura ingenium sic & manus adiuuat usum
Multum venturi ne cures tempora fati
Non mortem metuit qui scit cōtemnere uitam
Disce. sed a doctis. indoctos ipse docete
Propagāda etenim est rerum doctrina bonarum
Hoc bibe quod possis si tu vis uiuere sanus
Morbi causa mali minima est quecūq; voluptas.
Laudaris quodcūq; palam quodcūq; p̄baris
Hoc uide ne rursus leuitatis crimine damnes
Tranquillis rebus que sunt aduersa caueto
Rursus in aduersis melius sperare memento
Discere de cesses. cura sapientia crescit
Raro datur longo prudentia temporis usu
Parce laudato. nam quem tu sepe probabis
Una dies qualis fuerit mōstrabit amicus
Ne pudeat que nescieris te uelle doceri